

[Johan Asmussen.]

jeg synes, at også denne lovgivning, både de skattemæssige regler her og selve invalidepensionsreglerne, skulle være så klart affattet, at de, som det angår, kan finde ud af det uden at skulle have specialhjælp.

Men vi er som sagt enige; forslaget stemmer med de uafhængiges syn på de sociale ydelser: at de skal tilfalde dem, der i særlig grad trænger til dem, på en rimelig og aldeles usmålig måde.

Med hensyn til det andet punkt, bolig-sikringsydelse, må det, uanset hvordan vi ser på det system, som man nu er ved at indføre, være rigtigt, at de pågældende ydelser falder uden for den skattepligtige indkomst.

Det næste afsnit af de foreslåede regler drejer sig om lejeværdien af bolig i egen ejendom, og her tager man det første skridt med disse forhøjelser på $\frac{1}{4}$ pct. årlig. Hele dette afsnit berører jo det principielle spørgsmål om forholdet mellem ejer og lejer. Vi er enige i, som jeg har haft lejlighed til at sige flere gange, at det er afgørende, at der i dette forhold hersker retfærdighed, lighed og en skattemæssig neutralitet, det vil sige, at boligvalget ikke påvirkes af skattemæssige fordele eller ulemper.

Professor Thøger Nielsen har ved flere lejligheder, bl. a. i en artikel i Juristen i 1966, nr. 1, side 24, givet udtryk for, at indtægten ved bolig i egen ejendom såvel som dertil svarende boligudgifter helt bør falde uden for indkomstberegningen; og han tilføjer side 25:

„man kan vistnok uden videre sige, at såfremt en sådan ordning er gennemførlig, bør den foretrækkes.“

Vi mener fra de uafhængiges side, at der er meget, der taler for en sådan ordning.

Da lejeværdien sidste år blev fastsat til 2 pct. af den nye vurdering, var det vort standpunkt, at vi fandt en så automatisk virkende regel betænkelig; vi fandt, at det på forhånd var givet, at den ville medføre betydelige uligheder, hvilket i virkeligheden ofte ville være ensbetydende med uretfærdigheder. Ud fra denne vor opfattelse af den 2 pct.s regel, som man vedtog, kunne vi ikke tage medansvar for den nye regel. Jeg kan herom henvise til mine udtalelser ved lovforslagets tredje behandling den 25. november 1965, sp. 1651. Ud fra

det samme synspunkt kan vi heller ikke tage medansvar for den nu foreslåede forhøjelse på dette 2 pct.s grundlag, ganske bortset fra at vi jo ikke er deltagere i boligforliget.

Med hensyn til forslaget om, at lejeværdien af de nye ejerlejligheder skal fastsættes efter skøn, kan jeg tilslutte mig de betragtninger, som blev fremsat af hr. Foged og hr. Hagen Hagensen. Vi finder, det er forkert og unødvendigt her at nøjes med et skøn; vi mener, at reglerne for ejerlejligheder bør være de samme som for enfamiliehuse, når man nu indfører en sådan, kan man måske sige, erstatning for et enfamilieshus. Om boligerne ligger ved siden af hinanden eller oven på hinanden, bør være ligegyldigt, når man skal lave regler for dem.

Hvad angår standardfradraget, som jo blev fastsat til 1 pct., minimum 400, maksimum 2.000 kr., vil man jo nu gennemføre den samme regel for ejerlejligheder, og for så vidt kan vi naturligvis være enige i, at på det punkt bør reglerne være de samme. Men jeg skal ikke afholde mig fra at gentage, at vi principielt er imod disse standardfradrag, ikke mindst på dette område. Det indebærer nok en forenkling, men efter min mening medfører denne forenkling så mange uligheder, at den er for dyrt købt. Jeg har ikke tidligere hørt noget om, hvorvidt man påtænkte at forhøje denne ene procent hen ad vejen eller forhøje minimums- og maksimumsbeløbene, og jeg vil gerne spørge finansministeren, om man har gjort sig tanker om det problem.

Som man vil forstå, er vor stilling til de problemer, der er behandlet i det afsnit af lovforslaget, som vedrører ligningslovens § 14 A, sådan, at vi ikke vil kunne stemme for det; vi vil derfor antagelig ved anden behandling forlange særskilt afstemning om denne bestemmelse.

Endelig er der spørgsmålet om den nye § 14 B vedrørende de beløb, der skal bindes i henhold til den boligreguleringslov, der er undervejs. Vi finder det rigtigt, at sådanne bindingsbeløb er skattefrie. Jeg må sige det samme, som jeg sagde før, at uanset hvordan vi ser på det system, som man er ved at indføre, må det være rigtigt, at sådanne bindingsbeløb kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. At man så kommer yderligere et skridt ind i fradrag-